

עין משפט
גזר מצוה

ח א מהי פירוש מהלך
שחטתה ה' י' סג
לאחר קטנת טושים י' יד
סמן טו שפ"ו י'
ב ב טושים א' ח' סמן
מטע שפ"ו י'
ג א מהי פ"ח מהלך י' יב
מקנת הלכה ה' י' יב
מהלך אסור ממת ה' י'
א ד מהי פירוש מהלך י'
שחטתה ה' א סג
לאחר קטנת טושים י' יד
סמן טו שפ"ו י'
ט

ה:

יצרם מסור בידם. דרוש ליה ממשלחו רגל דלפניו נקרא אורח
דכמיב ויהא הלך לאיש העשיר: וכו' בעיני כולי האי.
פירש רש"י וכו' ארס רגל כ"כ להעלות על לבו שמחתו ומגו דאסרת
ג' ימים קודם לפי שהוא יוס ארס של עבודת כוכבים ומכר שם עבודת
כוכבים ואלך בפיו ואילו והתגן
גד' פרקים וכו' ומסיק התם דלאכילה
שאני טרוד לפני החב אלא על עסקי
אכילה סגי כדמי יומא הכא דלהקריבה
שניך לחור אחר עסקי הקרבה בעי
תלתא יומי והלך אסור לשאת ולתת
בכל עניני מקח וממכר משום דשם
עבודת כוכבים שגור בפיו ואילו ומדאי:
ערב י"ד א"ר יוחנן משום רבי בבואה מאי
דלף נקט (וי"ו) הראשון של
הג לפי ששם טרודים בנזנות ולב
וסוכה ואין להם שפא נפלא להרבות
בסעודות וי"מ דהכא דהקריבה פרקים
טעמא רבה אית בעו י"ט האחרון
של הג לפי שהוא (ו) זמן כ"פ"ט ומלוק
משלפניו תקנו להרבות בסעודות
מאי"כ כשבעי של פסח וגם הקריבה
בשמיני היו בשביל ישראל וכל הג
היו מקריבין נגד העובדי כוכבים (ט)
וערב פסח לפי שהוא יוס גאולה
ויציאה למירות ועגרת דלאמרינן כפרק
אלו דברים (שפ"ט דף קמ): הכל
מודים בעגרת דבעינן נמי לכו ור"ה
מפני שהוא תלתא השנה מריס
בסעודה לעשות סמן יפה וכמה עניני
עושים בו לסמן יפה כדאמר במסכת
הוריות (דף י"ב) וכריתות (דף ה'):
וכדברי ר' יוסי אף ע"י ע"ה כ"כ י"א.
תימה בפ"ק דממונות

גליון הש"ס

תוס' ר"ה ש"ס וכו'
אשרין לו קום והוא
קרבן ש"ה י' לשני ת"ה
אמרי' לו ה"ה של' וי'
מחייב הוא כ"כ להכ"ה
קרבן של' ה' נגד אחר
ה' על מנת מקום אין לו
מ' מ'ה' על ל' ל' י' י'
ועל מ'ה' שפ"ק מ'ה'
דכ"ה להקריב מ'ה'
אלא אמרי' לו של' קרב'
אלא להכ"ה אחרת מ'ה' ל' י':

גהרות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה בגליל וכו'
קמט מדידה ערב י"ט:
(ו) תוס' ד"ה ערב י"ט:
לפי שהוא י"ט ע"ה
כ"ה
מ'ה' ומל' (ה) ד"ה
ומכ"ה וכו' נ"ה בתריסר:
(ז) ד"ה מ'ה' וכו' י"ל
דל' לאסור אלו וק"ל
וסת"ה ח"ה ור"ה הנה"ה
ה"ה:

רבינו הגאון

ואולך אתכם ארבעים
שנה במדבר וגו' ולא
נתן ה' לכם לב לדעת
וגו': א"ר יוחנן ש"ה
לא קאי איניש ארעא
דרביה עד ארבעין שנין:
ש"ה שלשה ימים לפני
אירובין אסור לשאת ולתת
מעות וכו' ומקשר וכו'
בעינן לאירובין קמינייהו
כולי האי משום דחיישינן
דלמא מלך יהובי לעבודת
כוכבים שלחן וכו' והתגן
בכחיתת חולין סוף אותו
ואת כ"ה בארבעת פרקים
כשהו המוכר בהמה
לחבירו צריך להודיעו
וכו' הגה' י"ט אחר
י"ל להכות המוכר.
ופרקי בני יוס טוב
אלו דלאכילה שלמים
לעצמו הוא דקא זבין
מ"י ליה כדמי יומא
הכא דלהקריבה לעבודת
כוכבים בעי ליה סמן
מקמייהו תלתא יומין. א'
הכ' טפי בעי דהכא
נתן שאולין ופסח ל'
הפסח קודם לפסח ל'
יוס וכו' וקיימא ל'
דמוכרוין להו לישראל
כדי שימיעו קרבנותיהן
למועד. ופרקי אנו רבנן
בהמה מניקה מכל מום
להקריבה ואפילו מרוקן
שבעין י' י' י'
להכנה איניו ולא חיישי
משום מום אלא למחוסר
אבר כ"ה שלשה ימים

לפני איריהן פרק ראשון עבודה זרה

בלחם סקולק. קל הוא המן ומפני שהיה נבלע בכל אבריהם ואין
יואלץ לחון קדאווה קלוקל ורגנו על כך והיא הימה להם טובה גדולה
שלא היו ירכיבין לטרוד ולנצח שלם פראות לפנות דתניא (ס) וביטת דף
ס כהן נפתי און נפתי לא לנדיהון ולא לנפיהון אלא לאחריהן

וממנה ישראל ע"כ ארס
נפסה עמדי לשון גנאי הוא שחולה
הקלקלה בתמנו של מקום והוא
עשאה לו לעור: לא רמוה. לתוכחה
ו אלא לחמר מ' שנה במשנה תורה
בערבות מואב אמר להם ולא נתן לכם
ל' לדעת שמהיו יודיעם לשאלו מה
היה מנקה שם (אלמא) אף מהה
רבינו לא נזכר מכת על ל' דבר ו'
עד מ' שנה: לא קאי איניש ארעמיס
דרכיה. לדעת סוף דעתו ומנומתו
עד מ' שנה שרי משה לא רמוה
לישראל עד מ' שנה: משלמי רגל.
משלמים ומשליכן רגלי יכר הרע
הכא על האדם מעליהם. יכר הרע
קרוי אורח דכמיב ויהא הלך לאיש
העשיר (שמואל ב' י'): ומי פטינן כוכבי
האי. דחיישינן דזבין לה עובד עובדי
להאי כהמה לאורן יוס ארס ג' ימים
קודם לכן: ככני ד' פרקים מחוקקין
ליה לאיניש דכל מאן דזבין כהמה
ואגוים לשמע דהוה סבי קאמס
הוה: דריסו ט ג'
אשריכם ודעי כל
מיום משלחו רגל השור
השבור: ישיהו ל' כ'
ודעי לכם לדבר
קצרו לפני חסד ג' ימים
ג' ימים ועת דלדוסי את י'
עד יבוא ויהי צדק
לכם: והש"י י'
היו כל צמא לכו
למים ואשר אין לו כסף
לכו שברו ואכלו ולבו
שבור בלוא כסף ובולא
מזרין ו' ומלכ'
ישיהו ט ה'
ומכל יהיו מכל כשיר
שנים מכל תבוא א"ו
התקב להחיות אתך וכו'
ונקבה יהוה:

בראשית ו ט'
בם מעוף השמים
שבעה שבעה וכו' ונקבה
לחיות ודעי על פני כל
הארץ: בראשית ו ג'
ולא נתן ה' לכם לב
וגו'. שאין אלם עימד על
סוף שבעו של ר'ט וממנת
שחמו עד ארבעים שנה
ולפיכך לא הקיפו עליכם
המקום עד היום הזה
דב"ה ט' א'
פירקים בשנת. ה'ן
ישראל לפשת סעודת
וסתם הולקת כהמה א"ט
לוקח אלא לשמוע מיד.
לפיכך המוכר בהמה
לחבירו המכר תלתא א"ט
א' כהה ט' יוס י'ן
שאלר לפני ד'ק שיהו
מכתיי אמה לשחית ו'
מה מכתיי לשחית. שמה
ככר נפשתה (וחו"ק ט' ג').
עיר"ש האחרון של הג.
יוס טוב אחרת של חג.
היו מדינן כהמה ממי
שגל' נלמאו הוא ומכר
הכמה הטורה וגו' (לעומ')

ולא נתן ה' לכם לב
לדעת ועינים לראות
ואגוים לשמע דהוה סבי קאמס
הוה: דריסו ט ג'
אשריכם ודעי כל
מיום משלחו רגל השור
השבור: ישיהו ל' כ'
ודעי לכם לדבר
קצרו לפני חסד ג' ימים
ג' ימים ועת דלדוסי את י'
עד יבוא ויהי צדק
לכם: והש"י י'
היו כל צמא לכו
למים ואשר אין לו כסף
לכו שברו ואכלו ולבו
שבור בלוא כסף ובולא
מזרין ו' ומלכ'
ישיהו ט ה'
ומכל יהיו מכל כשיר
שנים מכל תבוא א"ו
התקב להחיות אתך וכו'
ונקבה יהוה:

ולא נתן ה' לכם לב
לדעת ועינים לראות
ואגוים לשמע דהוה סבי קאמס
הוה: דריסו ט ג'
אשריכם ודעי כל
מיום משלחו רגל השור
השבור: ישיהו ל' כ'
ודעי לכם לדבר
קצרו לפני חסד ג' ימים
ג' ימים ועת דלדוסי את י'
עד יבוא ויהי צדק
לכם: והש"י י'
היו כל צמא לכו
למים ואשר אין לו כסף
לכו שברו ואכלו ולבו
שבור בלוא כסף ובולא
מזרין ו' ומלכ'
ישיהו ט ה'
ומכל יהיו מכל כשיר
שנים מכל תבוא א"ו
התקב להחיות אתך וכו'
ונקבה יהוה:

ולא נתן ה' לכם לב
לדעת ועינים לראות
ואגוים לשמע דהוה סבי קאמס
הוה: דריסו ט ג'
אשריכם ודעי כל
מיום משלחו רגל השור
השבור: ישיהו ל' כ'
ודעי לכם לדבר
קצרו לפני חסד ג' ימים
ג' ימים ועת דלדוסי את י'
עד יבוא ויהי צדק
לכם: והש"י י'
היו כל צמא לכו
למים ואשר אין לו כסף
לכו שברו ואכלו ולבו
שבור בלוא כסף ובולא
מזרין ו' ומלכ'
ישיהו ט ה'
ומכל יהיו מכל כשיר
שנים מכל תבוא א"ו
התקב להחיות אתך וכו'
ונקבה יהוה:

ולא נתן ה' לכם לב
לדעת ועינים לראות
ואגוים לשמע דהוה סבי קאמס
הוה: דריסו ט ג'
אשריכם ודעי כל
מיום משלחו רגל השור
השבור: ישיהו ל' כ'
ודעי לכם לדבר
קצרו לפני חסד ג' ימים
ג' ימים ועת דלדוסי את י'
עד יבוא ויהי צדק
לכם: והש"י י'
היו כל צמא לכו
למים ואשר אין לו כסף
לכו שברו ואכלו ולבו
שבור בלוא כסף ובולא
מזרין ו' ומלכ'
ישיהו ט ה'
ומכל יהיו מכל כשיר
שנים מכל תבוא א"ו
התקב להחיות אתך וכו'
ונקבה יהוה:

ולא נתן ה' לכם לב
לדעת ועינים לראות
ואגוים לשמע דהוה סבי קאמס
הוה: דריסו ט ג'
אשריכם ודעי כל
מיום משלחו רגל השור
השבור: ישיהו ל' כ'
ודעי לכם לדבר
קצרו לפני חסד ג' ימים
ג' ימים ועת דלדוסי את י'
עד יבוא ויהי צדק
לכם: והש"י י'
היו כל צמא לכו
למים ואשר אין לו כסף
לכו שברו ואכלו ולבו
שבור בלוא כסף ובולא
מזרין ו' ומלכ'
ישיהו ט ה'
ומכל יהיו מכל כשיר
שנים מכל תבוא א"ו
התקב להחיות אתך וכו'
ונקבה יהוה:

ולא נתן ה' לכם לב
לדעת ועינים לראות
ואגוים לשמע דהוה סבי קאמס
הוה: דריסו ט ג'
אשריכם ודעי כל
מיום משלחו רגל השור
השבור: ישיהו ל' כ'
ודעי לכם לדבר
קצרו לפני חסד ג' ימים
ג' ימים ועת דלדוסי את י'
עד יבוא ויהי צדק
לכם: והש"י י'
היו כל צמא לכו
למים ואשר אין לו כסף
לכו שברו ואכלו ולבו
שבור בלוא כסף ובולא
מזרין ו' ומלכ'
ישיהו ט ה'
ומכל יהיו מכל כשיר
שנים מכל תבוא א"ו
התקב להחיות אתך וכו'
ונקבה יהוה:

מסורת הש"ס

(א) ג'ל ארבעים שנה
מנדבך. (ב) ונטי' א'חא
רנא. (ג) ונטי' חספוט סטטה
כ"ה ד"ה וכו' מהלך. (ד) כ"ה
ת. פ"ש. (ה) ונטי' ח' סג.
(ו) מולך פ"ה. (ז) ג'ל
(ח) ונטי' ח' סג.
(ט) ונטי' ח' סג.
ספחיו. סטתרינן י' י' י'
ד"ה
ד. כבורות. נה. ספחית
מנילה פ"ג ה"ה. (ט) ג'ל
נה. ונטי' ח' סג. כל הענין.
(י) ונטי' ח' סג. (יא) ונטי' ח'
(יב) ונטי' ח' סג.
(יג) ג'ל ונטי' ח' סג.
(יד) ונטי' ח' סג. (טו) ונטי' ח'
עיר"ש. (טז) ונטי' ח' סג.
(יז) ונטי' ח' סג. (יח) ונטי' ח'
סג. (יט) ונטי' ח' סג.

תורה אור השלם

1. ויאמר האדם האשה
אשר נתתה עמדי והיא
תבנה לי מן היצר האבלי.
בראשית ג י'
2. ואולך אתכם
ארבעים שנה במדבר
לא כ"ה ונטי' ח' סג.
מעיבים ונטי' ח' סג
בלתה מעל רגליך.
דריסו ט ד'
3. ולא נתן ה' לכם לב
לדעת ועינים לראות
ואגוים לשמע דהוה סבי קאמס
הוה: דריסו ט ג'
אשריכם ודעי כל
מיום משלחו רגל השור
השבור: ישיהו ל' כ'
ודעי לכם לדבר
קצרו לפני חסד ג' ימים
ג' ימים ועת דלדוסי את י'
עד יבוא ויהי צדק
לכם: והש"י י'
היו כל צמא לכו
למים ואשר אין לו כסף
לכו שברו ואכלו ולבו
שבור בלוא כסף ובולא
מזרין ו' ומלכ'
ישיהו ט ה'
ומכל יהיו מכל כשיר
שנים מכל תבוא א"ו
התקב להחיות אתך וכו'
ונקבה יהוה:

לעיו רש"י

טייל"א. קודם על העין
המועד ביראה.

מוסף רש"י

ולא נתן ה' לכם לב
לדעת ועינים לראות
ואגוים לשמע דהוה סבי קאמס
הוה: דריסו ט ג'
אשריכם ודעי כל
מיום משלחו רגל השור
השבור: ישיהו ל' כ'
ודעי לכם לדבר
קצרו לפני חסד ג' ימים
ג' ימים ועת דלדוסי את י'
עד יבוא ויהי צדק
לכם: והש"י י'
היו כל צמא לכו
למים ואשר אין לו כסף
לכו שברו ואכלו ולבו
שבור בלוא כסף ובולא
מזרין ו' ומלכ'
ישיהו ט ה'
ומכל יהיו מכל כשיר
שנים מכל תבוא א"ו
התקב להחיות אתך וכו'
ונקבה יהוה:

עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):

עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):
עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):
עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):

עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):

עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):
עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):
עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):

עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):

עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):
עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):
עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):

עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):

עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):
עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):
עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):

עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):

עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):
עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):
עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):

עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):

עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):
עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):
עמיד נח להקריבו מהן דכתי' ויהק ממל כהמה הטורה וגו' (בראשית ט):

עליון (טו). שחיון ראשי אברים שלה. ומה ל' לאחור עליהו א' לא משום הקרבה שהקריב מן בלחמן מן החיטה (בבב"ט טו). שגל' וידעי לפניו שעתיד להקריב מה. דכמיב ויהא הלך לאיש העשיר (דף טו). שגל' וידעי לפניו שעתיד להקריב מה. דכמיב ויהא הלך לאיש העשיר (דף טו). שגל' וידעי לפניו שעתיד להקריב מה. דכמיב ויהא הלך לאיש העשיר (דף טו).